

195 MAREC 2025

CAGLIERO11

Newsletter pre saleziánsku misijnú animáciu

150 ĎAKOVAŤ PREHODNOTIŤ REŠTARTOVAŤ

Publikácia oddelenia Misií pre komunity SDB a priateľov Saleziánskych misií

REŠTARTOVAŤ

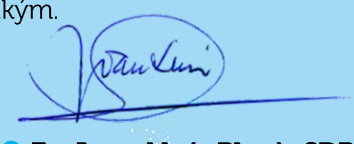

Drahí priatelia,

V živote dona Bosca je vzácna súvislosť medzi procesom zakladania prvých skupín saleziánskej rodiny a rozvojom ich misionárskeho zápalu „ad gentes".

V roku 1844 prejavil don Bosco túžbu vstúpiť do misionárskeho rehoľného inštitútu Oblátov Panny Márie (OMI). Od roku 1848 často hovoril o vyslaní misionárov do Patagónie a Ohňovej zeme. V roku 1864 navštívil oratórium Daniel Comboni. Počas Prvého vatikánskeho koncilu (1870) sa stretol s mnohými biskupmi z misijných oblastí. V roku 1871 mal svoj prvý misionársky sen. V roku 1875, po schválení saleziánov spolupracovníkov, sa začala prvá misijná výprava; o dva roky neskôr ich nasledovali aj FMA. Don Boscove misionárske sny pokračovali až do jeho smrti.

Pestovanie misionárskeho ideálu a účasť na misijnej činnosti Cirkvi išli u dona Bosca ruka v ruke so zakladaním prvých skupín saleziánskej rodiny. Preto by sme mali posilniť naše spoločné misionárske povolanie v prospech mladých a chudobných, aby sa Božie kráľovstvo dostalo ku všetkým.

Fr. Joan Lluís Playà, SDB
Delegát hlavného predstaveného pre saleziánsku rodinu

Kríza ako príležitosť aj pre rodiny

Z kultúrneho hľadiska sa rodinné krízy často vnímajú ako negatívne udalosti spojené so zlyhaním, rozpadom a koncom. Existuje tendencia skrývať momenty ťažkostí a hľadať riešenia individuálne. Pojem „kríza" však pochádza z gréckeho slova „krino", čo znamená „posudzovať", „rozlišovať" alebo „hodnotiť", čo naznačuje možnosť klásť otázky a prehodnocovať situáciu. Krízy sa totiž považujú za prirodzenú súčasť životného cyklu rodiny, ako antropologická a evolučná skúsenosť. Každá rodina prechádza rôznymi štádiami, pričom každé z nich so sebou prináša špecifické fázy rastu, ktoré si vyžadujú neustále formovanie vzťahov.

„Každá kríza v sebe ukrýva dobrú správu, ktorú treba vedieť počúvať tým, že sa zbystrí sluch srdca" (Amoris Laetitia 232).

Z pastoračného hľadiska sú pri riešení rodinných kríz nevyhnutné nasledujúce kroky:

- **Pracujte na zmene myslenia a považujte krízy za prirodzené fázy. Einstein definuje krízu ako požehnanie, ktoré vedie k pokroku, tvorivosti a inovácii, pretože práve v kríze sa objavuje to najlepšie v každom človeku a človek prekonáva svoje obmedzenia.**
- **Ku krízovým situáciám pristupujte „po špičkách",** s nehou, porozumením a rešpektom.
- **Počúvajte srdcom,** rozvíjajte empatiu a súcit. Cieľom počúvania by nemalo byť poskytnutie okamžitých odpovedí, ale vstúpiť do bolesti druhého človeka a zostať tam, kým sa z nej spoločne nedostaneme von.
- **Sprevádzajte ľudí pri prijímaní ich vlastnej krehkosti,** zmierte sa s ich minulosťou.
- **Vychovávajte k odpusteniu a odpúšťajte sebe samým,** pretože láskavosť a odpustenie sú starostlivosťou o seba a druhých.
- **Podporujte spiritualitu cesty** namiesto spirituality dokonalosti.
- **Rešpektujte rodiny ako aktívne subjekty** v pastoračnej starostlivosti, spolupracujte a investujte do ich formácie.
- **Prijímajte všetky rodiny,** najmä tie zraniteľné, a pomáhajte im liečiť ich rany.
- **Obnovte duchovný rozmer** v kontexte rodiny.
- **Podporujte formačné stretnutia** pre rodiny, páry a mladých ľudí.
- **Spolupracujte s odborníkmi,** kompetentnými laikmi, hovorte o putách a rodine.

Zhrnutie: sprevádzanie rodín v kríze si vyžaduje osoby schopné empatického počúvania, pochopenia, podpory a snahy o pozitívny pohľad na krízu. Osoby, ktoré rodiny sprevádzajú, musia byť facilitátormi rastu, odpustenia a zmierenia, podporovať ich na ceste, uznávať ich aktívnu úlohu a prijímať ich rozmanitosť.

Antonella Sinagoga, členka oddelenia Mládežníckej pastorácie, psychoterapeutka a mediátorka pre rodiny

NA ZAMYSLENIE A ZDIEĽANIE

- **Prečo je dôležité vzdelávanie o odpustení, vrátane dôležitosti odpustenia sebe samému, v kontexte rodinnej krízy?**
- **Ako môžem vo svojej komunite prispieť k pozitívnejšiemu vnímaniu „krízy" vo všeobecnosti?**

AKO ODPUSTIŤ OMYLY MISIONÁROV Z MINULOSTI?

Drahá sestra Koshuni, čo pre vás, ktorá ste sama misionárkou, znamená odpúšťať previnenia misionárov z minulosti?

Povaha misionárskeho života zahŕňa orientáciu v zložitých kultúrnych a politických podmienkach. Tieto prirodzene zložité situácie môžu viesť k tomu, že dobre mienené činy môžu mať neúmyselné a dokonca škodlivé dôsledky. Odpustenie minulých prehreškov si preto vyžaduje uvedomenie si historického kontextu a obmedzenosti chápania v danom čase. Verím však, že odpustenie nás nezbavuje zodpovednosti uznať spôsobené škody a poučiť sa z minulých chýb. Ako kresťania vyznávame svoje hriechy, aby sme sa očistili (1 Jn 1, 9), a prosíme Boha o odpustenie, rovnako ako odpúšťame tým, ktorí sa proti nám previnili (Mt 6, 12). S nádejou sa denne modlím za túto milosť.

Prečo je pre nás také ťažké odpustiť?

Chápem, že odpustiť znamená dať časť seba druhému, ktorý mi akýmkoľvek spôsobom ublížil, v jeho prospech. Vyžaduje si to vedomé úsilie uprednostniť blaho iných pred svojím vlastným. Z tohto dôvodu niekedy venujem pozornosť odpusteniu druhým. Vďaka osobným skúsenostiam s dávaním a prijímaním odpustenia od mojej rodiny, priateľov a od seba samej som však pochopila, že odpustenie nie je také ťažké, ako sa spočiatku zdá. Každý človek odpúšťa svojím vlastným spôsobom. Možno ľudia potrebujú len trochu osobného času, aby si uvedomili, že odpúšťaním posilňujeme druhých a zároveň sami získavame vnútornú slobodu. Preto by som povedala, že schopnosť odpúšťať je skôr úžasná ako ťažká. Vždy, keď dokážem odpustiť iným alebo sebe, cítim sa duchovne povznesená.

Ako môže saleziánska rodina pomôcť pri odpustení zranení a krívd?

Jedným z mojich presvedčení ako členky saleziánskej rodiny je jednoduchá zásada svätého Františka Saleského: uprednostniť kvapku medu pred sudom octu, aby sme ľudí pritiahli k Bohu. František Saleský zdôrazňoval súcit ako ústrednú Ježišovu hodnotu, nevyhnutnú pre kresťanskú svätosť. Don Bosco z tejto saleziánskej spirituality čerpal nádej, svetlo a silu vo svojej službe, čo mu umožnilo získať mnohé zatvrdnuté srdcia a viesť blúdiace duše. Jeho pastoračná služba sa dôsledne zameriavala na dobro druhých. Podobne aj my, ako členovia saleziánskej rodiny, musíme najprv sami v sebe zakúsiť uzdravujúcu silu odpustenia a potom túto milosť rozšíriť na druhých. Prostredníctvom tohto skutku odpustenia skutočne stelesňujeme saleziánsku spiritualitu a modelujeme lásku a starostlivosť, ktorých príkladom bol don Bosco.

Sr. Koshuni Auxilia, VSDB

Som Mao Naga z kmeňa v **severovýchodnej Indii**. Patrím k Don Boscovým dcéram navštívenia (**VSDB**), ktoré sú 30. členom saleziánskej rodiny.

Mojou úlohou je sprevádzať mladých ľudí v škole a v náboženskej výchove. Pracovala som päť rokov so Saleziánmi dona Bosca (SDB) v **Južnom Sudáne**. Som odborníčkou v oblasti duševného zdravia. Momentálne som **radkyňou** pre **evanjelizáciu a mládežnícku pastoráciu** v našej kongregácii.

FÓRUM

Zopár čísel o rodinách

- **V mnohých rozvinutých krajinách je rozvodovosť 40-50%.**
- **Okolo 23% detí vo svete žije s jedným rodičom.**
- **Domáce násilie zažije počas svojho života takmer 30% žien.**
- **Približne 1 miliarda detí (z 2,4 miliárd) zakúsi nejakú formu násilia.**
- **Ročne otehotnie vo veku 15-19 rokov 21 miliónov dievčat.**
- **Detské sobáše zasiahnu každoročne 12 mil. dievčat mladších ako 18 rokov.**

MARCOVÝ SALEZIÁNSKY MISIJNÝ ÚMYSEL

REŠTARTOVAŤ > ODPUSTENIE

Členovia saleziánskej rodiny

SALEZIÁNSKY ÚMYSEL

Modlime sa za odpustenie hriechov a chýb, ktorých sa saleziánski misionári dopustili za posledných 150 rokov.

Modlitbový úmysel Svätého Otca > *Za rodiny v kríze*